

ikt.sz.: 118/2024

Kedves Tagtársak!

A balettegyüttesnél történt események okán az alábbi pár sorban igyekszem bemutatni a jelenleg is tartó konfliktus hátterét.

A III. emeletre betévedt avatatlan szemlélődő úgy érezheti magát, mint mikor a búbánatos János vitéz hosszas bolyongás után Tündérországba érve újra keblére ölelhette az ő Iluskáját.

A szakszervezetek a hozzájuk eljutott értesülések, és tapasztalásaik révén mindenesetre úgy gondolták, e csodás világ azért egynéhány helyen mégiscsak olyan reparálásra szorul, ami által a Magyar Nemzet Balett jelene emberibbé válik, az utókor számára pedig elismert és követendő példaként szolgálhat.

Ezért az Opera humán vezetőjének és vezető jogtanácsosának aktív részvételével tartott több órás, vitát sem nélkülöző intenzív tárgyalást követően Tamással véglegesíteni tudtuk mindazon szabályokat, melyek révén a pszeudó Tündérország a III. emeleten, akár realitássá is válhatna.

Öröm volt számomra, hogy a szép tavaszi délutánon a balett igazgatói irodában megejtett megbeszélés végül teljes egyetértéssel, és végtelen meglepedettséggel, a békét jelképező virtuális pálmaágak lengetése közepette zárult. A KSz aláírásakor a miniszterelnök kedvenc főigazgatója is megkönnyebbülten konstatálhatta a balettművészekre vonatkozóan közösen kimunkált tézisek elhozta a több mint egy évtizede tartó állóháború lezárását. Hamarosan kiderült azonban, hogy a "felsőbbség" mutatta elégedettség csalfa színjátéknak bizonyult.

Tamás ugyanis ősz elején váratlanul közölte, hogy az együttesből majd' százan, önként, minden kényszer nélkül, jószérivel pár óra alatt nagy hirtelen rádöbbsenek arra, hogy az Eamtv.-ben lefektetett, termi próbákra vonatkozó szabályok egyértelműsítésével (nem színpadi próbák esetén 1 szolgálat időtartama maximum 3 óra, tánckari tag esetén, összpróba esetén a produkció játszóideje) Oszkár és jó magam - a két megátalkodott szakszervezeti lator - a balettegyüttesről a vezetés felé, álnokul, a valóság eltorzított képét mutattuk meg. Amelyet a balettigazgató, mint egy első bálozó naiva - aki balettegyüttest tulajdonképpen alig ismeri - fenntartás nélkül elfogadott. Ezért valóságnak ítelve a helyzetértékelésünket, az erre alapított szakszervezeti követeléseket befogadta. (A tévedhetetlen főigazgató is, mint azt tőle megtudhattuk ugyancsak a fertelmes ármánykodásunknak esett áldozatul.) Így egyáltalán nem meglepő, hogy a vezetés tapasztalatlanságának kihasználása következtében, az együttest sújtó egyezség született, amely végül a kollektív szerződésben manifesztálódott.

A galád cselekedetünk okán, a kollektív szerződés aláírását követő négy és fél hónap elteltével az együttes szilaj hullámokat vető felzúdulása oly mérvűvé vált, hogy a III. emeleten majdnem százan, spontán billentyűzet után kaptak, és veretes e-mailekben követeltek nem kevesebbet, mint azt, hogy a korábbiakban megszokottak szerint történjen a napi "gályáztatás". Tehát a napi délelőtti blokkolástól a késő délutáni, vagy esti blokkolásig tartó időszak, amelybe ráadásul a szolgáltként egyébként sem elismert ún. „gyakorlat” is benne foglaltatik, ismét csupán egyetlen szolgáltként legyen elszámolva, és így a mentális regenerálódás nélkül is tovább folyhasson a művészek számára jelentős megterheléssel járó előadás (hakni) dömping.

A Tamás révén tudomásomra hozott társulati akarat, valamint a személyes kérésére, illetőleg az igazmondó főigazgató azon tájékoztatásra, miszerint a balettegyüttes, mint egykoron a Bounty matrózai fellázadtak, döntési helyzet elé állítottak. Minek eredményeképpen az inkriminált, egyébiránt az első pontjára vonatkozóan álláspontom több okból is semmis, tehát érvénytelen megállapodást szeptemberben, jóhiszeműen aláírtuk.

Ezen cselekedetemet az időközbeni történések - valós tények megismerése - után megbántam, mint a kutya, amelyik hetet kölykezett. Azóta őrlődöm helytelen döntésemen, mert egy általam kedvelt és kiváló művésznek tartott ember, akinek a szavai őszinteségében soha nem kételkedtem, a bizalmammal visszaélt, mondhatni becsapott.

Miért?

Azért, mert a balettegyüttes majd' 40 tagjával, mindenfajta gátló ármánykodás ellenére megtörtént novemberi találkozáskor sajnos kiderült, hogy Tamás ez ügyben elmulasztotta kinyitni az igazság ládikáját.

Ugyanis jó páran, vagy inkább sokan, az említett e-maileket, csak Tamással történő kiscsoportos foglalkozást követően, finom munkáltatói unszolásra, ha kellett a szövegezésben némi segítségnyújtást is kapva írták meg. Az ominózus szeptemberi napokon, körmönfont pszichoterror terhelte a III. emeleti hangulatot, így érthető, hogy a keletkeztetett egzisztenciális félelem miatti kényszerből az önsorsrontó e-mailek hipp-hopp, elküldésre kerültek. Ezeket aztán önigazoló bizonyítékként felmutatva rögvest lehetett annulálni az egy próba - egy szolgálat törvényi előírást. Az Opera vezetésnek nem kevesebb volt a célja, mint az, hogy a végtelen jogtipró, és az érintett művészek sokaságát sanyargató gyakorlat legitimáltan újraéledhessen. Egyébként a lázadásról beszámoló főigazgatót megint könnyebb volt utolérni, mint a sánta kutyust. A balettegyüttessel a vezetőség részvétele nélkül tartott találkozáson ugyanis kiderült, hogy szó nem volt az általa bejelentett forradalmi megmozdulásról és hogy a III. emeleten alig vannak, akik a véleményüknek hangot mernek adni.

Az Eamtv-ben előírt kötelező, 28/hó szolgálatszám helyett, a teljes önkéntesség jegyében aláírt vállalásoknak köszönhetően, a kartáncos művészek havonta maximum 33,5 szolgálatra kötelezhetőek.

Az évadonként, munkanaponként átlagosan két munkaórát munkahelyen kívüli felkészülésre biztosítandó munkaidő, nem tudni mikor kerül kiadásra. Erős a gyanúm, hogy soha.

Akiről csak úgy tűnik, hogy élni merészelne, jogaival az bizony nem számíthat egyenlő elbánásra. A jogait számonkérő táncművész kellemetlen következményekkel nézhet szembe. Szerep nincs, a renitenskedő megy a levesbe. Arról nem is szólva, hogy azok, akik határozott idejű munkaszerződéssel vannak foglalkoztatva, esetleg hiába reménykednek a hosszabbításban. Így azután marad a hallgatás, és az engedelmesség, amit a munkáltató az egyetértés cáfolhatatlan megnyilvánulásaként könyvel el. A mindent elfogadó, magasztaló helyeslés az egyetlen elvart, és elfogadott megnyilvánulás.

A szakszervezetekről, és azok választott tisztségviselőiről, egynéhány az Operaház zsargonja szerint úgynevezett magasabb vezető részéről élén a főigazgatóval, lealacsonyító, igaztalan kinyilatkoztatások annak ellenére elhangozhatnak, hogy maga a főszidalmazó főigazgató a Kollektív Szerződés aláírásakor félreérthetetlenül deklarálta.

“Az OPERA a munkaviszonyra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint ELISMERI, ELŐSEGÍTI és TÁMOGATJA a Szakszervezetet az érdekképviseleti és érdekvédelmi tevékenysége ellátása során”. (KSz 7.1.)

Ráadásul a balettigazgató az Operában járva-keelve bíztat a szakszervezetekből való kilépésre. Csupán azért, mert szót emeltünk a jogellenes, mondhatni a munkavállalók kiszolgáltatását nem nélkülöző - számos neves társulatban egyáltalán nem honos - munkáltatás, és Oszkár valamint jó magam becsapására, a megtévesztés vagy a diszkrét érdeklődés révén elért, méltatlan e-mailküldési özön ellen., továbbá nem csak a tagság, hanem az egész balettgyűttes érdekeinek védelmében a vonatkozó törvényekben, és a főigazgató által áprilisban aláírt Kollektív Szerződésben, amelyben a balettgyűttesre vonatkozó részt - akkoron úgy hittük - a balettigazgatóval teljes egyetértésben alkottunk. Hamar kiderült, hogy a balettigazgatónak és a főigazgatónak egyaránt, nem fűlik a foga figyelembe venni és alkalmazni az abban foglaltakat. Ahogyan azt Nagy Sándor bölcs tanítója mondta, *“Helytelen, ha az ember és nem a törvény uralkodik, mert az embert a lélek szenvedélyei irányítják.”*

Jellemző, hogy az Operában minden hivatalos kiadvány és tájékoztató angol nyelven is közzé tétetik, ámde a Kollektív Szerződés, illetőleg az inkriminált megállapodás angol nyelven csak a novemberi találkozót követően került be, a túlnyomórészt csak ezen a nyelven kommunikáló balettművészek számára hozzáférhetően az Operaház elektronikus kiadványai közé. Ilyetén méltán nevezhető a világ nyolcadik csodájának, az angolul írt, a Kollektív Szerződésnek a balettkarra vonatkozó előírásai elleni tiltakozások szeptemberben megírt garmadája.

Szomorúan kellett ráébrednem, hogy a balettigazgató, csupán a főigazgató szigorú kontrollja mellett, a maga szabta elvárások mentén hajlandó cselekedni.

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1047 Budapest, Bem u. 24.

www.odfsz.hu

Az, hogy ezáltal sorsok mehetnek tönkre, ígéretes karrierek törhetnek derékba, kevésbé érdeklő mindazokat, akik hangzatos kinyilatkoztatásaik szerint, élnek-halnak az Ybl palotáért.

Töretlenül reménykedem, hogy a leírtak segítenek a vezetőség a jó útra térésében. Belátják, hogy a munkaviszonyra vonatkozó szabályokat, - ha tetszik, ha nem - még a egyéni érdekeinkkel is szembe szállva be kell tartani és tartatni. A jog szellemisége által diktált, törvényekben megtestesülő szabályok segítenek a sokak számára nehezen viselhető állapotok felszámolásában, az értelmetlen haragtartás helyett az érdemi párbeszéd folytatásában, és az eljárt bizalom visszaszerzésében.

Budapest, 2024. december 21.

1047 Budapest, Bem u. 24.

Bárány Balázs Péter, elnök